

ביוה"כ	בכל יום				
	מערכה לאברים ופדרים שלא נתעכלו כל הלילה	מערכה של קיום האש	מערכה שניה של קטורת	מערכה גדולה	
√			√	√	רבי יהודה
√		√	√	√	רבי יוסי
√	√	√	√	√	רבי מאיר

הצתת אליתא בראשו של מזבח

כשבא להדליק אש באחת מהמערכות הללו, [כגון שקרבה לכולת], עושה זאת על ידי שמדליק קסמים דקים, והם מאחיזים את האש בעצים שבמערכה, ועניין זה נקרא הצתת אליתא.

ולדברי הכל, אין להדליק את הקסמים הדקים למטה, ולהעלותם דולקים לראשו של מזבח, אלא בראשו של מזבח מדליק אותם. וכמו כן, לדברי הכל אין הדבר נעשה אלא ככהן כשר הלבוש בגדי כהונה, כדרך עשיית שאר עבודות כהונה.

לדעת רבי יהודה, שני הדינים הללו, למדים משני כתובים.

(א) הכתוב **"וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּקַּד בּוֹ"**, מלמד, שיש להדליק את האש על המזבח.

(ב) והכתוב **"וַיִּנְתְּנוּ בְּנֵי אֱהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ וַעֲרְכוּ עֲצִים עַל הָאֵשׁ"** (ויקרא א' ז'), מלמד, שיהא הדבר על ידי כהנים כשרים, בכיהונם, כלומר בבגדי כהונה^א.

אולם רבי שמעון אמר, שאם הכתוב הראשון היה מלמד שיש להדליק את האש על

התם, גזירין שעשה משה ארכן ורחבן אמה, אם כן כל הני מערכות היכא הוו קיימי. וצריך לומר באמה של הילוך רגלי הכהנים, והיו מסבבין המערכה גדולה עד הני מערכות. [תוס'].

^א וממה שנאמר בכתוב הזה "ונתנו ... על המזבח", אין ללמוד שתהא ההדלקה על המזבח, אלא שאחר שידליקו יתנו את האש על המזבח. ועיי' בתוס'.